

Είπε ΓέρωνΘεοεγκατάλειψη...

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Ορθόδοξη πίστη

(βασισμένο σε εισήγηση του Γέροντα Εφραίμ Βατοπαιδινού , Περί Θεοεγκατάλειψης κατά τον Γέροντα Σωφρόνιο..)

Πατέρες πολυσέβαστοι

και εν Χριστώ αδελφοί μου,

να πω δύο λόγια, επιχειρώ

βαριά, αγαπητοί μου...

Και είναι αληθινά βαρύ

αυτό αν το βιώσεις,

μα ξέρει ο Φιλεύσπλαχνος,

πως θα το κατορθώσεις..

**Πείρα Πατέρων ψηλαφώ
σε ατέρμονους αγώνες,
να περιγράψω προσπαθώ,
τους Θεούς αρραβώνες...**

**Πνευματική αποτύπωση
πορείας προς τον στόχο
και δεν θα κάνει εντύπωση,
σε όσους έχουν πόθο...**

**Όλα τριγύρω, σείονται
και δεν με ακούει , τα βράδια
Θεέ μου, που να έφταιξα
και στέρεψαν τα χάρδια...**

**Δίνω και εισπράττω, άρνηση
μίσος, αντί για αγάπη,
τι έφταιξα, ο ταλαίπωρος
πες μου, αν φταίει κάτι...**

Είναι ο νόμος, ο σκληρός

που μέσα κρύβει αγάπη,
να πολεμάς στα δύσκολα
να διώξεις την απάτη...

Το ξέρει , όποιος πολέμησε
πως ο Θεός , αφήνει
μόνο του το αυτεξούσιο,
εκείνο να επιμείνει..

Το είπαν στα χρόνια τα παλιά
πέμπτος θαρρώ, αιώνας.
Το είπε και ο Ησυχαστής,
άρα, είναι κανόνας...

Το είπε και ο Άγιος
πριν χρόνια, ο Αθωνίτης.
Ο Σιλουανός που δόξασε
το όνομα Αγιορείτης...

Το έγραψε και ο Σωφρόνιος
σε αγώνα, πραγματείες
και είναι τα λόγια του μεστά
στις Θείες θεωρίες...

Άλλοι την είπαν άφεση
άλλοι, άρση της Χάρις
και άλλοι, πως εγκατάλειψε
ο Πλάστης το βλαστάρι...

Γεύτηκες κατά δύναμη
γλυκύτητα της Χάρις.
Κράτα αγώνα σταθερά
εάν θες , να ξαναπάρεις...

Πιστεύω και ομολογώ
αυτός είναι ο κανόνας.
Έτσι είναι η πίστης μας,
αλλιώς, θα έρθει ((χειμώνας))...

Είναι η Θεοεγκατάλειψη
κλίμακα προς τα ουράνια.
Μη δειλιάσεις αθλητή
να πάρεις τα στεφάνια...

Είναι και τούτο στάδιο
στο δρόμο προς το τέρμα

το πλάσμα για να γεννηθεί

ξανά, πριν απ, το τέλμα...

Πρώτα η κλίση η άνωθεν

με εμφανείς καρπούς..

Ύστερα η εγκατάλειψη

σαν γλυκαθείς, με αυτούς..

φρικτό είναι συναίσθημα

όλη η γη γυρίζει.

Γιατί με εγκατάλειψε

ο νους θα πλημυρίζει..

Μετά το τρίτο στάδιο

αν τον κρατάς το νουν σου,

δώρο θα έρθει σαν καρπός

στους κόπους τους δικούς σου...

Μάννα και μέλι, έσμιξαν

και μέτρο δεν θα υπάρξει.

Καμιά γραφίδα, ανθρώπινη

δεν θα το περιγράψει...

Γέμισε πια η τράπεζα

σε προσκαλεί , σε δείπνο.

Πρόσεξε την αμέλεια

μη πέσεις εις τον ύπνο...

Ποτέ το πλάσμα που έφτιαξε

από αγάπη μόνο,

δεν του έδωσε για το κακό,

έστω και αυτό τον πόνο....

Επιστασία υψηλή

έχει και επιβλέπει.

Ούτε και ένα δόξα σοι

αυτός δεν παραβλέπει...

Πρόσεξε τον εγωισμό

να μην ακολουθήσεις

ότι κρατείς εις , δανικό

και πίσω θα το αφήσεις...

Το δρόμο τούτο μόνος σου

ποτέ μην το βαδίσεις

σου έδωσε την υπακοή

με αυτή θα προχωρήσεις...

Έχεις στο πλάι σου Γέροντα
πάνω του, να ακουμπήσεις,
κράτα την θεωρεία σου
και μην υποχωρήσεις...

Μακριά απ, τον εγωισμό
που φέρνει τόσα πάθη.
Κράτα τον νουν στα τέρματα
και έτσι θα έχεις μάθει...

Αγάπη είναι Θεός
πάντα κοντά σου θα είναι,
να έχεις στο στόμα, δόξα σοι
και γύρω σου, ας βροντάνε...

Και όταν κοπάσει η θύελλα
πιστός στην θεωρεία,
οι κόποι σου θα ανταμειφτούν
με Θεία αριστεία...

Όλα τριγύρω όμορφα
και φως από τα ξένα.
Τώρα το Πνεύμα κατοικεί

το παντουργό, σε εσένα...

Λαμπρή στολή στο σώμα σου

ο Πλάστης θα χαρίσει.

Μέτρησε από το στόμα σου

δόξα σοι και δεήσεις...

Τι θεωρεία άλλη να πω

και πώς να περιγράψω,

στον στόχο που δεν έφτασα,

σιωπώ και απλώς θα κλάψω...

Της Χάριτος τη μέθεξη

το σώμα να ποτίσεις

και στην φιλανθρωπία σου

κοντά να την κρατήσεις...

Μην έρθει η εγκατάλειψη

και δεν είμαι σε θέση

να χειριστώ, ο αδύναμος

της μύριες επιθέσεις...

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής.